

Wspomnienie

Wspomnienie o prof. dr hab. med. Aleksandrze Niezabitowskim (1936 – 2001)

W dniu 6 lutego 2001 roku zmarł w Krakowie prof. dr hab. med. Aleksander Niezabitowski, profesor nauk medycznych w krakowskim Oddziale Centrum Onkologii – Instytucie im. Marii Skłodowskiej-Curie.

Prof. Niezabitowski urodził się w Krakowie 26 czerwca 1936 roku. W latach 1949-1954 był uczniem VI Ogólnokształcącego Gimnazjum im. T. Kościuszki w Krakowie. Po uzyskaniu świadectwa dojrzałości w 1954 roku rozpoczął studia na Wydziale Lekarskim krakowskiej Akademii Medycznej. Dyplom lekarza medycyny uzyskał w 1961 roku. Jeszcze będąc studentem czwartego roku rozpoczął pracę jako zastępca asystenta w Zakładzie Anatomii Patologicznej krakowskiej uczelni. Wybranej wówczas dyscyplinie medycyny pozostał wierny do ostatniego dnia życia. Po odbyciu stażu podyplomowego zostaje asystentem, w roku 1965 starszym asystentem, a w roku 1971, adiunktem. Stopień doktora medycyny nadała Mu Rada Wydziału Lekarskiego AM w Krakowie w roku 1965. Kolejne stopnie specjalizacji uzyskuje: z anatomii patologicznej I° – 1965 rok, II° – 1968, patologii onkologicznej II° – 1981 rok. W latach 1973–1978 pracuje w Centralnym Instytucie Onkologii Doświadczalnej Niemieckiej Akademii Nauk w Berlinie, gdzie zajmuje się badaniami nad wirusami onkogennymi w materiale ludzkim. Od tego czasu prof. Niezabitowski interesuje się podstawowymi badaniami w zakresie biologii nowotworów, które łączy z głęboką znajomością patologii i pełnym zrozumieniem praktycznych potrzeb onkologów – klinicystów.

Prof. Niezabitowski rozpoczyna pracę w krakowskim Oddziale Instytutu Onkologii w październiku 1978 roku, jako adiunkt Zakładu Patologii Nowotworów. W 1979 roku obejmuje kierownictwo zorganizowanej przez siebie Pracowni Technik Specjalnych, w 1985 roku zostaje Zastępcą Kierownika Zakładu Patologii Nowotworów, a w 1989 roku Kierownikiem tego Zakładu. Stopień doktora habilitowanego w zakresie patomorfologii nadała Mu Rada Naukowa Instytutu Onkologii w Warszawie w 1981 roku, a tytuł naukowy profesora nauk medycznych Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej w 1991 roku. Prof. Niezabitowski wniósł ogromny wkład w rozwój Zakładu Patologii Nowotworów krakowskiego Oddziału Centrum Onkologii, zarówno w zakresie nowoczesnych technik badawczych (immunohistochemia, ultrastruktura i patologia molekularna), rozwoju wyposażenia i bazy lokalowej, szkolenia zespołu. Był promotorem 7 przewodów doktorskich, kierownikiem specjalizacji wielu lekarzy,

wykładowcą na licznych kursach dla patologów i lekarzy innych specjalności. Był autorem i współautorem ponad 160 artykułów opublikowanych w krajowych i zagranicznych lekarskich czasopismach naukowych i podręcznikach, brał czynny udział w licznych zjazdach krajowych i zagranicznych. Na podkreślenie zasługuje praca prof. Niezabitowskiego w towarzystwach naukowych: był długoletnim Przewodniczącym krakowskiego Oddziału Polskiego Towarzystwa Onkologicznego i Polskiego Towarzystwa Patologów, pracował społecznie w Polskim Komitecie Zwalczania Raka. Był Z-cą Redaktora Naczelnego *Polish Journal of Pathology* i członkiem Rady Naukowej *Nowotworów*.

Jego zainteresowania badawcze i osiągnięcia dotyczyły przede wszystkim zagadnień związanych z diagnostyką raka piersi, stercza, płuca, nowotworów tkanek miękkich, nowotworów narządu rodowego a także niektórych rzadko występujących nowotworów, których rozpoznanie i leczenie jest trudne i często kontrowersyjne. Zwraca uwagę zainteresowanie i umiejętność posługiwania się przez prof. Niezabitowskiego nowoczesnymi metodami diagnostycznymi: immunohistochemią, badaniami ultrastruktury, patologią molekularną. Za prace w zakresie immunohistochemii otrzymał w 1987 roku Nagrodę Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej.

Miał szerokie zainteresowania humanistyczne, zajmował się problematyką historii i historii sztuki, zwłaszcza Krakowa – miasta, w którym się urodził, studiował i przez całe życie pracował. Pomimo bardzo intensywnej pracy zawodowej zawsze znajdował czas dla współpracowni-

ków, Kolegów – a przede wszystkim dla chorych. Nic więc dziwnego, że zwracali się do Niego lekarze i pacjenci z całej Polski z prośbą o konsultacje i pomoc w trudnych sprawach diagnostycznych, wiedząc, że mogą liczyć nie tylko na optymalne rozwiązanie trudności, ale i na ogromną życzliwość.

Żegnamy wybitnego specjalistę, utalentowanego naukowca, a przede wszystkim dobrego, mądrego i szlachetnego Człowieka.

Prof. Jan Skołyszewski
Kraków